Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 566 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. STOROJENKO**
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van zijn advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 5 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Inzake dit verzoek beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 30 januari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaanse Pashtoun, geboren op [xx/x/2004] te [M.] dorp, Dighbali -district in de provincie Nangarhar en bent u een soennitische moslim. U bent afkomstig en woonde uw hele leven in [M.] dorp met uw beide ouders, twee broers en zus. Volgens uw verklaringen was u, 39 dagen voor uw vertrek uit Afghanistan, op school toen er op een ochtend vijf talibanleden langskwamen in het bijzijn van de schooldirecteur. De talibanleden droegen jullie op om naar de madrassa te gaan en jullie schoolboeken te vervangen door religieuze boeken waarna zij opnieuw vertrokken. Vervolgens hervatte het gewone schoolleven zich gedurende een maand. Na die maand kwamen diezelfde talibanleden terug en kondigden aan de groep 8 – de klas waarin u zat – werd opgeheven en dat de reguliere lessen werden vervangen door

religieuze. Zowel u als uw medeleerlingen zouden 's anderendaags door de taliban aan de school worden opgepikt om meegenomen te worden naar de plaats waar de religieuze lessen werden gegeven. Nadat u die dag terugkwam van school lichtte u uw ouders in die bevalen om niet meer naar school terug te gaan. De volgende dag bleef u bijgevolg thuis en een dag later kwam de taliban u met geweld meenemen nadat zij uw vader hadden ineengeslagen. U werd in pickup-truck naar een oud huis in het dorp [S.] gebracht waar u door een leider van de taliban werd gevraagd waarom u zich niet had gemeld, een dag eerder toen de taliban uw klasgenoten had opgepikt. U werd geslagen en naar een ruimte gebracht waar veel lijken en gewonden lagen. Vervolgens werd u naar een kamer gebracht waar foto's hingen van executies, onthoofde mensen, opgehangen mensen. De Talibanleden dreigden ermee dat u hetzelfde lot zou beschoren zijn indien u hen zou verraden. U verbleef in totaal zeven dagen op die locatie waar u leerde lopen en met wapens vechten. U besliste dat u van die plaats moest ontsnappen en zag een uitgelezen kans toen u een week na uw aankomst werd gevraagd om eten te verzamelen in het nabijgelegen dorp [R. G.]. U klopte aan en betrad een huis in het dorp terwijl de talibanleden buiten bleven wachten. Eenmaal binnen ontsnapte u door van het dak te springen en de waterstroom te volgen naar [S.] om vervolgens "s nachts in uw geboortedorp aan te komen. Eenmaal thuis vertelde u alles aan uw ouders en uw vader verstopte u uit vrees voor de taliban in de grotten die verderop uw huis gelegen waren. U bracht die nacht en de daaropvolgende dag in die grot door. Die volgende nacht kwam uw vader naar de grot en lichtte u in dat de taliban naar uw huis en naar de moskee waren gekomen om u te zoeken. Op dat moment besliste hij dat u Afghanistan moest verlaten, hij regelde een smokkelaar en bleef u tot middernacht gezelschap houden. De volgende ochtend werd u per wagen opgehaald waarna u aan uw vlucht begon uit Afghanistan. Toen u in Iran was vernam u van uw vader dat de Taliban hem na uw vertrek had vastgehouden en gefolterd gedurende 20 dagen en opnieuw vrijgelaten na bemiddelingspogingen van de dorpsouderen. Na een reis van 11 maanden kwam u op 04/05/2021 aan in België en diende u op 05/05/2021 een verzoek in tot internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties.

Tijdens uw tweede interview deelde u mee dat uw moeder u op 21/10/22 had verteld dat uw vader opnieuw door de taliban was meegenomen omwille van zijn job als directeur van de afdeling Familiaal Geweld tegen de Vrouwen bij de rechtbank in de stad Nangarhar (GV2 P. 4). Uw ouders had u de informatie over de job van uw vader niet eerder gegeven omdat u volgens hen te jong was en opdat u geen problemen zou krijgen (GV2 P. 4).

Ter staving van uw vluchtrelaas legde u de volgende documenten neer tijdens het eerste interview: 2 dreigbrieven van de taliban, uw taskara, een schoolattest uit Afghanistan, een brief van de dorpsouderen, uw arbeidscontract bij uw Belgische werkgever, opleidingscertificaten uit België.

Tijdens uw tweede interview legde u de volgende documenten met betrekking tot de vader van de verzoeker voor: een deelnamecertificaat voor een tweedaags juridisch opleidingsprogramma, een prestatiebeoordeling afkomstig van het Directeraat-Generaal Human Resources, een prestatiebeoordeling afkomstig van de Algemene Directie Personeelszaken, Aanstellingsbrief van de Algemene Directie Personeelszaken van het Hooggerechtshof, een tweede aanstellingsbrief afkomstig van de afdeling Personeelszaken, een bankkaart Azizi Bank, bankkaart Kabul Bank, 2 doktersattesten daterend van 12/07/1401 en 19/07/1401, 3 foto's van de verzoeker met zijn zus, 1 foto van de vader van de verzoeker met zijn dochter, 1 foto van de verzoeker met zijn ouders, 1 broer, en zijn zus, 3 foto's van de vader die verzorgd wordt in een ziekenhuis, 1 foto van de vader van de verzoeker op zijn werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest gedood te worden door de taliban. Echter slaagde u er niet in uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Wat betreft je verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de EUAA Country

Guidance van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit je verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen om je bij de taliban te laten aansluiten.

Bovendien bevatte uw gedwongen rekruteringsverhaal elementen die de geloofwaardigheid ervan enkel verder ondermijnden. Vooreerst was u tegenstrijdig over de plaats waar de taliban u vroeg om naar de andere plaats te gaan om religieuze lessen te studeren. Op het Commissariaat verklaarde u dat de taliban u in de ochtend op school kwam vragen om naar een andere plaats te gaan studeren (GV P. 13). Dit was tegenstrijdig met uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken waar u had aangegeven dat de taliban in namiddag op de madrassa was gekomen om u te rekruteren (Zie Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken P. 2), na confrontatie ontkende u dat (GV1 P. 21). Uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de plaats waar de taliban u kwam aanspreken met betrekking tot uw rekrutering zaaide verdere twijfel over de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts was u tegenstrijdig over de wijze waarop u de weg vanuit [R. G.] naar uw geboortedorp vond nadat u van de taliban was gevlucht. Tijdens het eerste interview beweerde u de waterstroom te hebben gevolgd waarvan u wist dat die naar uw dorp leidde (GV1 P. 14). Tijdens uw tweede interview verklaarde u echter dat u uw weg terugvond aan de hand van de [S.] heuvels en dat dit de enige manier was waarmee u zich op dat moment oriënteerde (GV2 P. 12). Het feit dat u tegenstrijdig was over de wijze waarop u de weg terug naar uw dorp vond plaatste grote vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Verder was u tegenstrijdig over het al dan niet aanwezig zijn van een hoofdleider op de plaats waar uw gevangen was genomen. Tijdens uw eerste interview op het Commissariaat beweerde u dat u bij aankomst op die plaats door een hoofd werd gevraagd waarom u niet eerder naar die plaats was gekomen en dat hij de opdracht gaf om u te slaan (GV1 P. 13). Tijdens het tweede interview bleek er geen sprake meer te zijn van een hoofd want u wist niet of er één aanwezig was toen (GV2 P. 9). Uw inconsistente tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de aanwezigheid van een hoofd op de plaats van uw gevangenschap zaaide verder twijfels over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient de oppervlakkigheid en vaagheid van uw antwoorden bemerkt te worden van zodra u werd gevraagd om de plaats waar u gevangen werd gehouden nauwkeurig te omschrijven. Ondanks het feit dat u met geweld naar die plaats was meegenomen (GV1 P. 13) en dat u er gedurende zeven dagen (GV1 P. 14) werd vastgehouden viel op hoe weinig doorleefd uw getuigenissen waren. Toen u werd gevraagd om de plaats uitvoerig te beschrijven kwam u opmerkelijk genoeg niet verder dan: dat het een normale plaats was, een oud huis, bomen… (GV1 P. 23). Ondanks het feit dat er u tijdens het tweede interview nadrukkelijker werd gevraagd om de plaats te beschrijven herhaalde u opmerkelijk genoeg diezelfde oppervlakkige en vage omschrijving (GV2 P. 7).

Daarnaast kan gewezen worden op het opmerkelijke gegeven dat u er geen idee van had wat er met uw mede madrassagenoten is gebeurd ondanks het feit dat ook zij via de school werden gerekruteerd (GV1 P. 23). Rederlijkwijs zou verwacht worden dat u hieromtrent dan ook enige informatie zou kunnen geven.

Verder kan evenmin aangenomen worden dat u al die tijd naar de school bleef gaan ondanks het feit dat de Taliban de reguliere lessen had stopgezet en vervangen door religieuze lessen (GV1 P. 13), en dat uw twee neven voordien werden meegenomen en gedood (GV1 P. 13). Dat het voor u onmogelijk was om naar een andere school te gaan (GV1 P. 20) kan niet worden aangenomen daar er redelijkerwijs meerdere scholen in de brede omgeving van uw dorp moeten zijn geweest.

Betreffende uw bewering als zou uw vader als directeur voor rechtbank in Nangharar gespecialiseerd in vrouwenzaken werken kan het volgende opgemerkt worden. Ten eerste stelde u zowel op de DVZ als tijdens het eerste gehoor dat uw vader als landbouwer werkte (GV1 P. 5, DVZ verklaringen). Pas tijdens uw tweede interview op het CGVS beweerde u plots dat hij die job combineerde met een hoge functie bij de rechtbank was hetgeen logischerwijs weinig overtuigend overkomt. Uw verklaringen hoe hij deze functie verborgen wist te houden komen evenmin overtuigend over. Dat hij drie keer per week met uien en tomaten naar het

provinciaal centrum ging om geen argwaan te wekken bij de dorpelingen (GV2 P. 5) doet immers de wenkbrauwen stevig fronsen. Maar ook het feit dat niemand buiten uw moeder op de hoogte was van uw vader's job bij de rechtbank komt weinig overtuigend over (GV2 P. 5). Als beoefenaar van een vooraanstaande functie van de rechtbank van de stad Nangarhar kan ervan worden uitgegaan dat uw vader van enige naambekendheid kon genieten (GV 2 p.17). Uw verklaringen met betrekking tot de wijze waarop uw vader zijn rol bij de overheid uitoefende en verborgen hield van iedereen buiten uw moeder komen weinig aannemelijk over.

Voorts is het frappant dat uw vader zichzelf, ondanks zijn functie, niet in veiligheid bracht na de machtsovername door de Taliban. Uw vader bleek zelfs in uw dorp te zijn gebleven (GV2 P. 19) ondanks uw tegenstrijdige bewering dat hij ondergedoken leefde (GV2 P. 5). Uw verklaring dat hij ervoor koos om in het dorp te blijven om voor zijn familie te zorgen (GV2 P. 19), ondanks zijn verklaringen dat de meeste andere collega's gevlucht waren (GV2 P. 5), doen de wenkbrauwen fronsen.

Los van het weinig geloofwaardige karakter van uw beweringen met betrekking tot de activiteiten van uw vader, dient te worden gesteld dat uw vader zich nog steeds in Afghanistan bevindt (GV2 P. 19) en er momenteel geen problemen omwille van zijn job kent. Ondanks dat hij 2 dagen zou zijn vastgehouden werd hij nadien vrijgelaten (GV2 P. 5) en bleef hij in uw dorp wonen. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u omwille van de vroegere functie van uw vader vervolgd zou worden door de taliban.

De tegenstrijdige, frappante en weinig aannemelijke elementen in uw relaas staan niet toe er nog enig geloof aan te hechten. Er kan uit uw relaas dan ook niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielrelaties veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. De documenten die u ter staving van de job van uw vader voorlegde hadden een relatief lage bewijskracht tegenover uw volatiele verklaringen met betrekking tot zijn functie. Uit de foto's die u van uw vader voorlegde kan onvoldoende bewezen worden dat hij voor de rechtbank van Nangarhar werkte. Uw volatiele verklaringen met betrekking tot de job van uw vader zaaiden eveneens ernstige twijfel over de andere documenten van uw vader die u had voorgelegd ter staving van zijn job. Onze beschikbare informatie bevestigt immers dat er veel documentenfraude heerst in Afghanistan. Dergelijke documenten kunnen ook makkelijk tegen betaling worden bekomen, hetgeen de bewijswaarde ervan zeer relatief maakt en niet opweegt ten opzichte van de vaststellingen die met betrekking tot uw geloofwaardigheid werden gedaan.

Wat de dreigbrieven van de taliban en de brief van de dorpsouderen betreft geldt hetzelfde vermoeden van documentenfraude waardoor hun bewijswaarde evenmin opweegt ten opzichte van de vast-stellingen die met betrekking tot uw geloofwaardigheid werden gedaan. Uw schoolattest, verschillende opleidingscertificaten en uw arbeidsovereenkomsten hebben geen relevantie voor uw vluchtrelaas.

De opmerkingen op de notities betreffen enkel schrijfwijzen hetgeen voor het overige geen impact heeft op bovenstaande vaststellingen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin bur-gers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzake-lijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op

buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont

enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestersing, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dus-danig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsi-diaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van het hoorrecht vervat in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het EU-Handvest), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betoogt in eerste instantie dat hem onterecht de vluchtelingenstatus is geweigerd.

Verzoeker gaat in op de verschillende motieven in de bestreden beslissing waarom geen geloof wordt gehecht aan zijn asielmotieven en tracht deze te weerleggen. Hij stelt nog intussen van zijn moeder te hebben vernomen dat zijn vader op 26 of 27 januari 2023 naar Pakistan is gevlucht en daar sindsdien illegaal verblijft.

Daarnaast wijst verzoeker op een bijkomende vrees op vervolging door de taliban omwille van zijn langdurig verblijf in Europa en (gepercipieerde) verwestering. Hij gaat over tot een meer algemene toelichting over het

profiel van Afghanen die zijn verwesterd of als dusdanig worden beschouwd en de risico's waaraan zij worden blootgesteld, waarvoor hij citeert uit verschillende artikelen, rapporten en rechtspraak en hierbij de weblinks vermeldt. Hij benadrukt het extreem strenge islamitische beleid van de taliban, het gebrek aan voldoende informatie over hoe de taliban personen die terugkeren uit het Westen behandelen en het belang van een individuele beoordeling. Hij wijst op zijn verblijf in België sinds mei 2021 en stelt Nederlandse les te hebben gevolgd en ook effectief Nederlands te spreken. Nog stelt hij stabiel werk te hebben en deel te nemen aan allerhande activiteiten.

2.3. In tweede instantie bekritiseert verzoeker de beslissing om hem de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Hij benadrukt opnieuw het belang van een individuele beoordeling en zijn profiel van "*verwesterde Afghaan*". Hij stelt hierover niet te zijn gehoord.

Volgens verzoeker is er wel degelijk grond tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hiervoor gaat hij in op de mensenrechtensituatie onder het huidige talibanregime en op de precaire humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, waarvoor hij citeert uit allerhande artikelen en rapporten met vermelding van de weblinks. Hij is de mening toegedaan dat de situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in delen van Somalië onder het bewind van Al Shabaab en betoogt dat de precaire humanitaire en socio-economische situatie wel degelijk wordt veroorzaakt door de taliban als actor. Hij stelt dat zijn terugsturen naar Afghanistan in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM.

Wat subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, betoogt verzoeker dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan zeer volatiel blijft. Aan de hand van de UNHCR "*Guidance Note*" van februari 2022, rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van maart 2022 en de EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van april 2022, stelt hij dat het niet mogelijk is om objectieve en correcte informatie te bekomen. Hij stelt nog dat het standpunt van verweerder is gebaseerd op een selectieve lezing van de aangehaalde bronnen en niet in overeenstemming is met de beschikbare informatie, waarna hij een rapport aanhaalt dat meldt dat in de periode van september 2021 tot en met juni 2022 het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan in stijgende lijn was.

2.4. Verzoeker vraagt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus te verlenen, ondergeschikt hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde verweerder toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen en een nieuwe beslissing te nemen.

3. Aanvullende nota's overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid (oud) van de Vreemdelingenwet

3.1. Op 13 januari 2025 maakt verzoeker een eerste aanvullende nota met nieuwe elementen over.

Verzoeker legt in eerste instantie bijkomende stukken neer betreffende zijn vader, met name:
- De e-taskara van zijn vader (met vertaling);
- Een aantal gerechtelijke documenten afkomstig van "*het Hooggerechtshof van de Islamitische Republiek Afghanistan Distantie Court Department van de provincie Nangarhar, Afdeling Eerste Aanleg van Misdaden van Geweld tegen Vrouwen*", meer bepaald "*verslagen van de zaken die deze rechtbank heeft behandeld en andere notulen van vergaderingen*" die mee zijn ondertekend door zijn vader als "*hoofdredacteur en administratief manager*" (met vertaling);
- Verschillende foto's van zijn vader waarop deze, volgens verzoeker, een Pakistaanse krant leest en die moeten aantonen dat zijn vader in Pakistan verblijft;
- Een bewijs van aanwezigheid bij Rode Kruis Vlaanderen op 24 augustus 2023 in het kader van een familieopsporing.

In tweede instantie voert verzoeker aan dat zijn jongere broer H. op 18 juni 2024 is vermoord. Hij stelt dat zijn broer op een dag naar de bazaar was gegaan en vervolgens enkele dagen vermist was, en dat enkele dorpelingen uiteindelijk zijn lichaam in de bergen hebben gevonden. Hij legt een overlijdensakte en enkele foto's "*van het moment dat de dorpelingen het lichaam vonden*" voor. Hij stelt dat zijn broer is omgebracht door de taliban en dat het voor de familie duidelijk is dat ze worden geviseerd omwille van de functie van zijn vader die uit de handen van de taliban wist te blijven.

In derde instantie stelt verzoeker ernstige psychologische problemen te ervaren en hiervoor sinds 12 september 2023 te worden begeleid door een psycholoog. In dit verband legt hij volgende stukken voor:
- Een bewijs van het volgen van een "*Mind-Spring*"-opleiding via het opvangcentrum in 2022;
- Een "*verslag psychologische consultaties*" van een klinisch psycholoog van 8 december 2023;
- Een "*attest psychologische consultaties*" van dezelfde klinisch psycholoog van 13 februari 2024.

Hij haalt nog algemene informatiebronnen aan om aan te tonen dat het gebrek aan toegankelijke gezondheidszorg in Afghanistan algemeen bekend is.

In vierde instantie legt verzoeker volgende bijkomende stukken voor inzake zijn "*verwestering*":
- Verschillende aanbevelingsbrieven van zijn '*teamleader*' en collega's op het werk;
- Zijn initiële en huidige arbeidsovereenkomst en verschillende loonfiches;
- Enkele foto's van een groepsactiviteit met collega's;
- Enkele foto's van hemzelf waarbij hij de Eeklose legende van de Herbakker uitbeeldt;
- Een overeenkomst voor het verrichten van vrijwilligerswerk in een cafetaria/ontmoetingsruimte van een wijkcentrum in Eeklo alsook enkele foto's van hem tijdens een eetfestijn van dit wijkcentrum;
- Foto's en screenshots van filmpjes van hemzelf in het muzieklokaal van zijn opvangcentrum;
- Verschillende inschrijvingsattesten en (deel)certificaten van opleidingen Nederlands aan een Centrum voor Volwassenenonderwijs (hierna: CVO) en de Universiteit Gent;
- Een overeenkomst voor beroepsopleiding van de VDAB;
- Een bewijs van inschrijving voor een cursus Programmeren;
- Zijn voorlopig rijbewijs.

3.2. Op 9 maart 2026 maakt verweerder een aanvullende nota over waarin hij bijkomend verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, "*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*", 4 november 2022;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"*, juni 2023;
- EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, december 2023;
- COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*", 14 december 2023;
- EUAA, *"COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments"*, 2 februari 2024;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"*, mei 2024;
- EUAA, "*Afghanistan – Country Focus"*, november 2024;
- EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*", januari 2026.

3.3. Op 16 maart 2026 maakt verzoeker een tweede aanvullende nota over.

In eerste instantie legt verzoeker bijkomende psychologische verslagen van 17 december 2025 en 13 maart 2026 voor ter staving van zijn psychische problemen.

In tweede instantie legt verzoeker bijkomende stavingstukken van zijn "*verwestering*" voor, met name:
- Inschrijvingsformulieren voor verschillende cursussen die deel uitmaken van de opleidingen "*Aanvullende algemene vorming standaard*" en "*Nederlands tweede taal*" bij het CVO voor het schooljaar 2025-2026;
- Verschillende (deel)certificaten van de opleiding Nederlands tweede taal;
- Een (niet-ondertekende) aanbevelingsbrief van een homoseksuele vriend alsook een foto die hem met deze vriend tijdens een bioscoopbezoek moet tonen;
- Aanbevelingsbrieven van (ex-)collega's en/of vrienden;
- Getuigenverklaringen van leraars van het CVO;
- Vier foto's van hem samen met een jonge vrouw;
- Zijn rijbewijs;
- Zijn huurovereenkomst;
- Enkele foto's van hem tijdens het uitgaan en/of de Gentse Feesten.

In derde instantie wenst verzoeker nieuwe elementen kenbaar te maken die relevant zijn voor de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Aan de hand van recente objectieve landeninformatie en enkele media-artikelen van februari 2026 wijst hij op een aanzienlijke stijging van het geweld in zijn provincie van herkomst Nangarhar, onder meer door ISKP. Nog wijst hij op recente aanvallen tussen Pakistan en Afghanistan, ondanks een in oktober 2025 ondertekend staakt-het-vuren. Hij benadrukt dat dit geweld niet beperkt blijft tot de grens met Pakistan en ook zijn provincie hierdoor wordt geraakt. Deze verslechterde veiligheidssituatie samen genomen met zijn psychologische problemen zijn volgens hem reden voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.4. Op de terechtzitting van 17 maart 2026 maakt verzoeker nog een derde aanvullende nota over. Hij geeft aan op een aantal punten te willen reageren op de aanvullende nota van verweerder en refereert aan actuele informatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Hij verwijst naar rapporten en artikelen die een beeld schetsen van de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan in 2025, om het structureel en systematisch mensenrechtendeficit sinds de machtsovername door de taliban, de risico's voor terugkeerders uit het Westen, de moeilijke socio-economische situatie van terugkeerders en de verantwoordelijkheid van de taliban voor de schrijnende armoede en noden in Afghanistan aan te kaarten.

In dit verband merkt de Raad wel op dat verzoeker perfect in de mogelijkheid was om reeds te reageren op de aanvullende nota van verweerder in zijn tweede aanvullende nota van amper een dag eerder. Er mag van hem toch ook worden verwacht dat hij dit zou doen in het eerstvolgende procedurestuk. Hetzelfde geldt wat betreft de door verzoeker aangehaalde landeninformatie die perfect in zijn tweede aanvullende nota reeds kon worden aangebracht. Ook al zal de Raad rekening houden met de door verzoeker aangebrachte informatie, wenst hij er wel op te wijzen dat dit geen zorgvuldig handelen is van verzoeker die hiermee het proceseconomisch verloop van zijn beroepszaak hindert.

4. Voorafgaand

4.1. Verweerder is niet verschenen op de terechtzitting.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van verweerder op de terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Volledigheidshalve wijst de Raad er verder op dat de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

4.3. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Verweerder heeft zo bij aanvullende nota van 9 maart 2026 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd en aangevuld, net zoals verzoeker middels zijn aanvullende nota's van 13 januari 2025 en van 16 en 17 maart 2026. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en

incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, in casu bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers beschermingsverzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst, alsook met de individuele elementen die hij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van de uitspraak van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. In casu dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie.

5. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

5.1. Oud artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet, als omzetting van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, bepaalt: "*De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.*"

Luidens artikel 1, A, 2 van dit Vluchtelingenverdrag is een vluchteling elke persoon "*die (…) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.*"

Artikel 3, punt 5 van Verordening (EU) 2024/1347 definieert de term "vluchteling" als "*een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij of zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil inroepen, dan wel een staatloze die zich om dezelfde reden buiten het land bevindt waar hij of zij vroeger gewoonlijk verbleef en daarheen niet kan, dan wel wegens genoemde vrees niet wil terugkeren, en op wie artikel 12 niet van toepassing is*".

Artikel 3, punt 1 van Verordening (EU) 2024/1347 definieert het begrip "*vluchtelingenstatus*" als "*de erkenning door een lidstaat van een onderdaan van een derde land of een staatloze als vluchteling*".

Het Hof van Justitie van de Europese Unie verduidelijkt in zijn arrest van 4 juni 2026 (C-440/25) dat "*artikel 2, onder d), van richtlijn 2011/95, en artikel 3, punt 5, van verordening 2024/1347, waarin het begrip „vluchteling" is gedefinieerd, identiek zijn geformuleerd. Bijgevolg is de uitlegging van de uitdrukking „gegronde vrees voor vervolging" in artikel 2, onder d), van deze richtlijn relevant voor de eventuele uitlegging van dezelfde uitdrukking die in artikel 3, punt 5, van die verordening wordt gebruikt*." (punt 30) Hieruit volgt dat de in artikel 3, punten 1 en 5 van Verordening (EU) 2024/1347 vervatte definities geen wijziging aanbrengen in de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend.

5.2. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift, aanvullende nota's en op de terechtzitting, onder meer, een vrees aan voor de taliban als terugkeerder uit Europa en wegens zijn langdurig verblijf in Europa. Hij verwijst naar zijn (gepercipieerde) verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban omwille van een (toegeschreven) verwestering.

5.3. In de bestreden beslissing wordt het asielmotief van een vrees voor vervolging wegens een terugkeer uit en langdurig verblijf in het Westen of gepercipieerde verwestering reeds besproken. Verweerder stelt dat

verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging en dat evenmin blijkt dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd. Verweerder besluit dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden gepercipieerd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd, maar dat deze vrees moet worden geïndividualiseerd en geconcretiseerd.

In zijn aanvullende nota van 9 maart 2026 argumenteert verweerder aan de hand van geactualiseerde landeninformatie dat deze gehele beoordeling overeind blijft.

Verzoeker betwist deze analyse van verweerder in zijn verzoekschrift, in zijn aanvullende nota's en op de zitting. Hij voert argumenten aan, verschaft bijkomende stukken en legt op de zitting verklaringen af ter ondersteuning van zijn voorgehouden (toegeschreven) verwestering.

5.4. Waar de bestreden beslissing reeds dateert van 30 januari 2023, herinnert de Raad er aan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd. Er dringt zich dus een toekomstgerichte beoordeling op van de ingeroepen vervolgingsvrees wegens verzoekers verblijf in Europa.

De Raad dient hierbij een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te doen. In het kader hiervan is de Raad verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee verweerder rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16 Alheto, punten 105-113, 118). De Raad is verplicht over te gaan tot een geactualiseerde beoordeling van het individuele geval.

Het onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming moet aldus gebeuren in het licht van recente en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, van objectieve en actuele landeninformatie inzake de huidige situatie in Afghanistan en verzoekers volledige en huidige individuele omstandigheden.

5.5. Op basis van de actuele en objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is almaar dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen is verankerd, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de '*civic space'* is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de '*legitieme heersers'* verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik, waarbij gewag wordt gemaakt van een toegenomen repressie in 2025. Bronnen melden dat er in

het land op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. De bronnen bevatten meldingen van willekeurige arrestaties en detenties, buitengerechtelijke executies en de doodstraf, lijfstraffen, foltering en andere vormen van mishandeling, evenals andere beperkingen van de grondrechten – gepleegd, onder meer, in het kader van de handhaving van strenge moraliteitswetten en de inperking van de maatschappelijke ruimte (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 18-21). Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice'* (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence'* (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en buren), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23-24) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 32-34). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's, maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie, wat resulteert in sommige '*erg moderne'* en andere '*conservatieve'* madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus",* november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 116).

Rapporten beschrijven hoe de de facto-autoriteiten hun religieuze ideologie aan de bevolking opleggen door middel van talrijke beperkingen, waarbij bijvoorbeeld zowel religieuze praktijken als het gedrag en het uiterlijk van de bevolking werden gereguleerd. Talrijke bepalingen regelen het gedrag van individuen, beperken de rechten van vrouwen en meisjes drastisch (zoals toegang tot onderwijs boven 12 jaar, toegang tot parken en badhuizen, toegang tot bepaalde tewerkstelling), beperken religieuze en culturele praktijken, verbieden politieke partijen en onderdrukken afwijkende meningen door middel van mediacontrole, intimidatie en bestraffing, waardoor veel critici gedwongen worden te vluchten, zich te verbergen of aan zelfcensuur te doen. De de facto-overheden hebben talrijke regels ingevoerd die alle aspecten van het dagelijks leven, het gedrag en het uiterlijk regelen, en hebben inhoud en activiteiten verboden die in strijd worden geacht met de sharia, zoals poëzie over relaties tussen mannen en vrouwen, universitaire studieprogramma's met onderwerpen als democratie en mensenrechten, gender en vrouwen, en media-inhoud die in strijd is met de islamitische wet en religie.

Het toepasselijke rechtskader blijft verder onduidelijk. Hoewel decreten tegenwoordig meer worden geformaliseerd en gepubliceerd, blijven veel instructies vaag, mondeling of niet officieel bekendgemaakt. Dit leidt tot rechtsonzekerheid en ruimte voor willekeurige interpretatie en handhaving (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23-32).

Op 31 juli 2024 hebben de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen strenge kledingvoorschriften, en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe is gehouden inbreuken door '*mentaal gehandicapte personen'* en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus",* januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds werden

afgedwongen, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze te worden afgedwongen in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 32 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 30).

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud'*- en '*qisas'*-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 42-44).

In het bijzonder wat betreft '*zina'* – d.i. seksuele betrekkingen buiten een wettig huwelijk, ontucht, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina'* en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud'*-misdaad, nu de politie deze cijfers niet meedeelt ("*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door leden van het MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om '*immorele inhoud'* te bestrijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan.

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLO news, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de

overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest werden geplaatst en ondervraagd. Volgens berichten werd één uitgezette persoon gedood, hoewel niet werd gespecificeerd welke actor hiervoor verantwoordelijk was. Volgens het Duitse Tagesschau hebben de de facto-autoriteiten van de terugkeer van Afghanen uit Europa in 2025 geprofiteerd om via video's te laten voorkomen dat zij terug welkom worden geheten in Afghanistan en wordt migratiemanagement aangegrepen om in de afwezigheid van diplomatieke erkenning relaties aan te knopen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50). Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*", november 2024, p. 44- 45).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad"* van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "*Immigration Department*", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de de facto-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn indicaties dat vervolging of mishandeling wel kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden, zij het niet systematisch (p. 35-36).

De de facto-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dus gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn. Er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*". Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als '*beïnvloed'* door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geviseerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die zijn *"verwesterd"*, of als dusdanig worden gepercipieerd, omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal zijn verwesterd of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van '*zina*' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze

overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 57-61).

5.6. De Raad stelt vast dat, net als de algemene situatie in Afghanistan, ook verzoekers individuele omstandigheden zijn geëvolueerd sinds het nemen van de bestreden beslissing op 30 januari 2023 en/of hierop een beter zicht bestaat, wat een impact kan hebben op de mate van (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) normoverschrijding. Dit betreft immers een evolutief gegeven.

5.7. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekers geboortedatum na leeftijdsonderzoek werd vast-gesteld op 1 januari 1998 (AD, beslissing Dienst Voogdij van 25 juni 2021). Verzoeker verklaarde 11 maanden voor zijn aankomst in België uit Afghanistan te zijn vertrokken (Verklaring DVZ, vraag 32), wat maakt dat zijn vertrek uit dit land zich situeerde in juni 2020. Dit wordt op zich niet betwist. Aldus neemt de Raad aan dat verzoeker Afghanistan verliet toen hij rond de 22 jaar oud was en dat hij 23 jaar oud was toen hij in België zijn beschermingsverzoek indiende. Sindsdien verblijft hij onafgebroken in België. Verzoeker is intussen reeds 6 jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft 5 jaar in België.

Dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan opgroeide in de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsovername door de taliban, neemt niet weg dat hij een deel van zijn jongvolwassenheid buiten Afghanistan en in Europa heeft doorgebracht. Een deel van zijn vormende jaren heeft hij dus ook in Europa doorgebracht, zodat zijn verblijf hier een niet onbelangrijke impact kan hebben gehad op het vormen van zijn mens- en wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen.

Wat betreft de concrete invulling van verzoekers verblijf in België gedurende de afgelopen vijf jaar, met name zijn traject, activiteiten en verdere (sociale) ontwikkeling hier, liggen er heden veel meer elementen voor dan ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing.

Het rechtsplegingsdossier bevat verschillende getuigenverklaringen van personen met uiteenlopende profielen die verzoeker doorheen zijn traject in België hebben gekend, alsook stukken die verzoekers verschillende activiteiten hier staven. Het gaat om verschillende stukken die verzoekers omstandigheden gedurende een zekere tijdsperiode bestrijken alsook getuigenissen afkomstig van personen met verschillende profielen, waardoor hieraan bewijswaarde kan worden gehecht. Verzoeker biedt aan de hand van de verschillende stukken en zijn verklaringen op de zitting zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België. Uit de stukken van het administratief dossier, het verzoekschrift, verzoekers aanvullende nota's en de verklaringen op de zitting, blijkt met name wat volgt.

Uit de voorgelegde stukken komt allereerst naar voor dat verzoeker zich sterk heeft ingezet om, tijdens en buiten zijn werkuren, de Nederlandse taal onder de knie te krijgen en te perfectioneren, en hij zo ook het nodige respect won van zijn leidinggevenden en collega's op het werk. Op zijn vraag, en met goedkeuring en steun van zijn werkgever, sloot hij in juni 2024 met de VDAB een overeenkomst voor beroepsopleiding, met name Nederlands niveau 3 aan een universitair talencentrum. In november 2024 schreef hij zich verder in voor een cursus Programmeren aan het CVO. Hij schreef zich eveneens in om vanaf januari 2025 de opleiding Nederlands voor Anderstaligen niveau 5 aan de Universiteit Gent te volgen. Daarnaast volgde hij in het schooljaar 2025-2026 bij het CVO de Algemene Aanvullende Opleiding voor het Diploma Secundair Onderwijs. Een van zijn leraars van deze opleiding getuigt dat verzoekers Nederlands meer dan goed genoeg is voor het Diploma Secundair Onderwijs en om gemakkelijk contacten te leggen met (ook autochtone) medecursisten. Verzoekers uitstekende beheersing van de Nederlandse taal vindt ook bevestiging op de zitting, waar hij niet langer de bijstand nodig had van een tolk om zich uit te drukken en waar hij de hem gestelde vragen telkens probleemloos kon beantwoorden in het Nederlands. Hij uitte er zijn wens en voornemen om in het academiejaar 2026-2027 hogere studies aan te vatten.

Verschillende personen uit verzoekers omgeving, zoals leidinggevenden, (ex-)collega's, vrienden en lesgevers, getuigen verder over zijn karakter, zijn professionalisme, zijn grote inzet om de Nederlandse taal te leren, het gegeven dat hij consequent Nederlands spreekt, zijn goede en vlotte integratie in België, zijn open, oprecht geïnteresseerde en respectvolle houding en communicatie, zijn aanpassing aan de Belgische gewoontes en gebruiken en zijn positieve invloed. Een van zijn leraars van de Algemene Aanvullende Vorming voor het Diploma Secundair Onderwijs getuigt dat verzoeker tijdens de lessen Maatschappij in het bijzonder opviel door zijn gedegen kennis over België, zoals de staatsstructuur, grondwetgeving (scheiding der machten, non-discriminatie, godsdienst- en andere vrijheden) en politiek. Ook getuigt hij dat verzoeker in groepsdiscussies tijdens de lessen Cultuur een progressieve/moderne houding aanneemt zoals op het vlak van plichten voor mannen en vrouwen, kledijvoorschriften en holebirechten, dat hij blijk geeft van kennis van de Vlaamse gewoonten en dat hij steeds constructief en respectvol omgaat met anderen hun mening. Een andere leerkracht bevestigt dat verzoeker tegenover andere cursisten van zeer diverse afkomst, leeftijd en problematieken steeds rustig, geïnteresseerd en vriendelijk blijft, hij haar een gevoel van respect en evenwaardigheid geeft en haar beeld van hem zowel op menselijk als professioneel vlak positief is.

Verzoeker legt ook allerlei stukken voor van culturele, sociale en/of muzikale activiteiten met vrienden en collega's in België. Nog legt hij enkele foto's van hemzelf voor waarbij hij de Eeklose legende van de Herbakker uitbeeldt, stukken van vrijwilligerswerk dat hij verrichtte in een cafetaria/ontmoetingsruimte van een wijkcentrum in Eeklo en enkele foto's van een eetfestijn in dit wijkcentrum dat hij bijwoonde. Hij toont verder aan zelfstandig een appartement te huren.

Er liggen ten slotte enkele foto's voor van verzoeker samen met een jonge vrouw. Verzoeker stelt hierover dat hij sinds ongeveer negen maanden een relatie heeft met deze vrouw, die christelijk zou zijn. De voorgelegde foto's laten de Raad evenwel niet toe zulks vast te stellen. Deze kunnen wel aantonen dat verzoeker nauwe amicale contacten had en/of heeft met een jonge vrouw.

5.8. Uit het geheel van de verschillende stukken, getuigenissen en verklaringen komt duidelijk naar voor dat verzoeker concrete stappen heeft gezet en belangrijke inspanningen heeft geleverd om zich de Nederlandse taal op grondige wijze eigen te maken, hier te werken, zich open te stellen voor de Vlaamse, Belgische en Europese cultuur en gewoonten alsook actief te participeren in de Belgische samenleving. Sinds zijn binnenkomst dompelde hij zich als jongvolwassene in zijn dagelijks leven op regelmatige basis onder in verschillende aspecten van de diverse Belgische samenleving, gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het EU-Handvest, waaronder principes van godsdienstvrijheid en (religieuze) verdraagzaam-heid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Op zelfstandige wijze verdiepte hij zich in, en bouwde hij een gedegen kennis uit over, de Belgische staatsstructuur en politiek en de grondwetgeving, zoals de scheiding der machten, het non-discriminatiebeginsel en godsdienst- en andere vrijheden. Meer nog, hij geeft er blijk van deze waarden zelf ook uit te dragen, doordat hij – volgens zijn leraars van de Algemene Aanvullende Vorming voor het Diploma Secundair Onderwijs – in groepsdiscussies een progressieve en moderne houding aanneemt ten opzichte van plichten voor mannen en vrouwen, kledijvoorschriften, holebirechten, … en steeds constructief en respectvol omgaat met de mening van anderen.

5.9. Verzoeker geeft aldus blijk van een maatschappijvisie die niet strookt met de visie van het huidige talibanregime. Van verzoeker kan niet worden verwacht dat hij deze opvattingen in geval van terugkeer naar Afghanistan en zijn lokale gemeenschap verbergt of zelfs daarin steeds zou slagen. Ook kan niet worden uitgesloten dat verzoeker zijn veranderde gewoontes en gedragingen niet steeds zal kunnen verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw de plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen. Er kan bijgevolg in casu voor verzoeker worden aangenomen dat hij door dit alles in de kijker dreigt te lopen van het talibanregime of de lokale gemeenschap en om die reden kan worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een '*westerse*' samenleving.

5.10. Waar moet worden aangenomen dat verzoeker bekend was met de Afghaanse waarden en normen bij zijn vertrek uit Afghanistan, moet verder worden aangestipt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving niet meer volledig de Afghaanse waarden en normen weerspiegelen waarmee hij in Afghanistan is opgegroeid.

Het is zo van belang om aan te stippen dat verzoeker Afghanistan reeds verliet in juni 2020. De huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban sinds hun machtsovername in augustus 2021, is niet langer dezelfde dan diegene waarin verzoeker destijds is opgegroeid. Er moet zo rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, waarbij een zuivering van de Afghaanse samenleving wordt nagestreefd en waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia. Verzoeker is intussen ook al ruim 6 jaar niet meer in zijn land van herkomst geweest en is niet vertrouwd met het recente leven onder de taliban. Dit brengt des te meer het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Bovendien is verzoeker afkomstig uit een rurale omgeving in de provincie Nangarhar, zodat hij bij terugkeer zal worden geconfronteerd met de traditionele en conservatieve Afghaanse samenleving.

5.11. De Raad acht het aldus ook niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen als jongvolwassene in Europa, al dan niet onbewust, een zekere vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. In het licht van het voorgaande, neemt de Raad aan dat verzoeker, bij een terugkeer naar het huidige Afghanistan, waar sinds de machtsovername door de taliban een ingrijpende verstrenging van de sociale en morele normen heeft plaatsgevonden, ernstige moeilijkheden kan ondervinden om zich opnieuw aan te passen aan de huidige Afghaanse samenleving.

5.12. De Raad benadrukt verder dat de taliban op de hoogte kunnen zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau, omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. Zoals reeds werd aangehaald, weten de plaatselijke leiders op dorpsniveau wel wie is teruggekeerd.

5.13. Alles in acht genomen, blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie over de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en de algemene mensenrechtensituatie in Afghanistan. Gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, maakt hij aannemelijk dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Rekening houdend met zijn vertrek uit Afghanistan op jongvolwassen leeftijd, al ruim één jaar voor de machtsovername door de taliban, de lange duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn verblijf van 5 jaar in België en zijn traject, activiteiten, gedragingen, verdere sociale ontwikkeling en verworven opvattingen alhier, bestaat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker door de taliban dan wel door de lokale gemeenschap zal worden gepercipieerd als een persoon die is verwesterd, dit is aangetast door niet-Afghaanse of niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (in casu: Europese) waarden. Bovendien kan ook niet worden uitgesloten dat hij in geval van terugkeer door de eigen gemeenschap kritisch zal worden bekeken en mogelijk zal worden geconfronteerd met stigmatisering en discriminatie omwille van zijn verblijf in Europa.

Het is niet mogelijk om het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. Echter, de hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder lijfstraffen, zoals openbare geseling en afranseling, van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen van de taliban. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, nu de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

De Raad komt tot deze conclusie, met name gelet op zijn bevindingen omtrent de aard van het huidige repressieve regime in Afghanistan, de noodzaak om actief en consequent te voldoen aan de verschillende geldende regels en beperkingen die vrijwel elk aspect van het leven bepalen om negatieve aandacht en mishandeling te vermijden, de rapporten waaruit blijkt dat de naleving actief wordt gecontroleerd door de taliban en andere leden van de Afghaanse gemeenschap, en de meldingen dat de taliban op willekeurige en onvoorspelbare wijze optreden.

Rekening houdend met het geheel van zijn individuele omstandigheden, kan aldus niet worden uitgesloten dat verzoeker een politieke of godsdienstige overtuiging zal worden toegeschreven, die ingaat tegen het gedachtegoed, het beleid en het regime van de taliban. Er bestaat een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker omwille van deze toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

5.14. Verzoeker legt daarenboven verschillende verslagen van een klinisch psycholoog voor die aan-tonen dat hij sinds 12 september 2023 wordt begeleid voor aanhoudende psychologische klachten. In de meest recente verslagen van 17 december 2025 en van 13 maart 2026 is sprake van een posttraumatische stressstoornis met "*herbelevingen (nachtmerries, flashbacks), vermijdingsreacties, duidelijke veranderingen in arousal en reactiviteit (forse concentratie-problemen, vergeetachtigheid, forse verstoring van de slaap), geluxeerd door een voorgeschiedenis van traumatische ervaringen in zijn thuisland Afghanistan en tijdens zijn vlucht naar België*". Er is sprake van een klinisch significante lijdensdruk en beperkingen in het sociaal en beroepsmatig functioneren en van aanhoudende pijnklachten die leiden tot beperkingen in het dagelijks functioneren en een verminderde belastbaarheid. Hij legt ook een afspraak bij een psychiater voor medicamenteuze ondersteuning voor.

Op basis van de gekende objectieve landeninformatie (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 92-94) blijkt dat personen met ernstige fysieke of psychische gezondheidsproblemen regelmatig worden gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de '*wil van God',* al leidt dit niet noodzakelijk tot vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Verzoeker maakt weliswaar niet aannemelijk dat zijn mentale gezondheidsproblemen op zichzelf genomen in die mate ernstig zijn dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst dreigt te worden blootgesteld aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, nu onder meer blijkt dat deze hem niet verhinderen actief deel te nemen aan de samenleving getuige de vele overige voorgelegde

stukken, maar niettemin blijkt uit de aangehaalde landeninformatie dat met name teruggekeerde migranten met mentale problemen in het bijzonder kwetsbaar zijn. Aldus kan niet worden uitgesloten dat zijn mentale gezondheidsproblemen een bijkomend element kunnen vormen in de negatieve perceptie door de lokale gemeenschap en de taliban en aldus bijdraagt aan een gegronde vrees op vervolging.

5.15. Verweerder laat in zijn aanvullende nota van 9 maart 2026 volledig na om concreet in te gaan op, of rekening te houden met, de door verzoeker reeds in zijn eerste aanvullende nota van 13 januari 2025 aangebrachte elementen inzake zijn inbedding in de Belgische samenleving. Eenzelfde geldt trouwens waar verzoeker toen reeds wees op mentale gezondheidsproblemen. Verweerder was ook niet verschenen of vertegenwoordigd op de zitting om standpunt in te nemen met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde concrete elementen.

5.16. Gelet op het cumulatief effect van verzoekers individuele omstandigheden, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en beoordeeld in het licht van de actuele landeninformatie over de algemene mensenrechtensituatie in Afghanistan, met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan op relatief jonge leeftijd hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 3, punten 1 en 5 van de Verordening (EU) 2024/1347. Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

5.17. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie, de conclusie in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming.

5.18. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 (p. 126). Er is geen actuele informatie voorhanden waaruit blijkt dat hierover thans anders moet worden geoordeeld.

5.19. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook in de zin van huidig artikel 3, punten 1 en 5 van Verordening (EU) 2024/1347. Zoals reeds werd uiteengezet, wijzigt deze verordening niets aan hetgeen voorafgaat, nu de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde zijn gebleven.

Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is noch artikel 12 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.20. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. DECUYPER,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,

A. DECUYPER

I. CORNELIS